Fotókiállítást avattak Pélyen a nyolcvanadik születésnapját ünneplő színművésznő, Törőcsik Mari tiszteletére. A Nemzet Színésze ebben a faluban született, gyökereire ma is büszke, s helyi díszpolgári címéhez méltó vastaps fogadta a pélyi templomban, amikor megérkezett az ünnepségre.

- Általában nem szoktam sírva fakadni, ha ünnepelnek, mert az nagyon színésznős. De most sírva fakadtam. Egyszerűen megrendültem. Nagyon nagy dolog az, amikor az ember visszatér oda, ahol csodás napokat élt – mesélte, hogy élte meg a fogadtatását Törőcsik Mari.

A hatvanévnyi karriert maga mögött tudó színésznő gyermekkorában gyakran imádkozott ebben a templomban. A legtöbbet azért, hogy édesapja, Törőcsik Joachim tanár visszatérjen a hadifogságból. Egy esetben pedig saját maga miatt volt szüksége az isteni segítségre: 2008-ban, öt nap után tért vissza a kómából. Egyik kezét azóta nem tudja mozgatni, de a legfontosabb adottsága, a szereptanulási képessége töretlen maradt. Orvosi csodának nevezték a szakemberek a gyógyulását.

- Két hónapig feküdtem az intenzív osztályon. Ne tudja meg, milyen kiszolgáltatott voltam ott. Az ember ilyenkor hihetetlenül mezítelen. Nekem az a két hónap a boldogság maga volt. Annyira örültem, hogy élek, hogy semmi nem érdekelt – emlékezett vissza.

Törőcsik Mari nagyapja a település ma is álló moziját építette fel és működtette, ez volt Heves megye első villanyvilágítású színpadja, és itt lépett fel először a falu híres szülötte. Az ifjú Mari rengeteg időt töltött a filmszínházban, s tulajdonképp ekkor és itt fogalmazta meg magában, milyen pályafutást szeretne. Ami gyorsabb lett, mint gondolta. A Színház- és Filmművészeti Főiskola elsőéves hallgatója volt, amikor megkapta Fábri Zoltán Körhintájának főszerepét, és ezzel egyszeriben ismert lett. Keleten és nyugaton – a Szovjetunióban és Cannes-ban – is elismert filmcsillaggá vált, számtalan díjat kapott.

A színészlegendát Pélyen helyi alkotók ajándékaival – fafaragással, grillázstortával, festményekkel és Jakab Tibor természetfotójával – köszöntötték a szervezők, de többek között

énekelt neki a Ponticello Kamarakórus is. A templom szomszédságában megnyílt emlékházban pedig a művész helyi vonatkozású emlékei mellett családjáról, filmjeiről, színpadi pályafutásáról nyílt kiállítás, amely az év végéig látható. A képaláírások – amelyeket maga Törőcsik Mari fogalmazott - bőséges információval szolgálnak életéről. Mint elmondta a kiállítást először megszemlélve, végrendeletében már rögzítette, hogy Pélyt tekinti az emlékház méltó helyének.

- A templomban is feltették a kérdést, hogy mit adnék útravalóul a pélyieknek? Ugyanazt tudom mondani mindenkinek ezen a Földön, a pélyieknek, a tarnaszentmiklósiaknak, a hevesieknek is: az élet maga óriási nagy dolog. Örülnünk kell annak, hogy az Isten nekünk életet adott. Ezenkívül a szeretet a legnagyobb dolog a számomra. Hogy szeretni tudjak. Mert ha szeretni tudok, akkor úgy érzem, hogy engem is viszontszeretnek – üzente az olvasóinknak Törőcsik Mari Pélyről.

Ösztöndíjat alapított ajándékba

A január 1-től induló Törőcsik Mari-ösztöndíjjal két éven keresztül kaphat havi kétszázezer forintot az a nehéz sorsú színinövendék, akit a művésznő által felkért bíráló bizottság erre érdemesnek talál. A bíráló bizottság Jordán Tamásból, Zsótér Sándorból és ifj. Vidnyánszky Attilából áll. Törőcsik Mari így fogalmazta meg az ösztöndíj célját: hogy újra jöhessenek Soós Imrék a vidéki Magyarországról és színészek lehessenek."

2015. december 27.

hevesmegye.hu